

[Udenrigsministeren.]

Karakter som vort, omgærdet af tilsvarende Lovbestemmelser. Derfor kan man til enhver Tid forsvare, at man stiller sig anderledes overfor dem end overfor andre Udvalg eller andre Grupper af en eller anden Karakter. Det er et Hensyn, som vi er nødt til at tage, og jeg kan heller ikke se, hvilken Ulykke der kan ske derved. Alle Rigsdagens Partier, der er repræsenteret i de almindelige Udvalg, er ogsaa repræsenteret i Nævnet. Nogen Realitetsinteresse eksisterer der ikke for Rigsdagens Partier ved at faa dette meddelt paa anden Maade, i et andet Udvalg, naar man har det udenrigspolitiske Nævn.

Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) talte om det sidste Valg. Ja, ved hvert Valg strides man om mangt og meget. Men Forholdet var sidste Gang det, at Op-løsningen netop kom paa Militærspørgs-maalet, og begge de nuværende Regeringspartier satte i deres Valghenvendelser netop udførligt det foreliggende Forslag frem som et Hovedspørgsmaal. Derfor gav de Vælgere, som stemte for Regeringspartierne, deres Tilslutning dertil. Oprigtig talt tror jeg, at man skal lede meget godt mellem de Vælgere, der stemte for de to Partiers Forslag, for at finde nogen, som vil være i Tvivl om sin Tilslutning til det Regeringsforslag, der her foreligger; hvorimod jeg har det Indtryk af mangfoldige Erfaringer, at der findes mange indenfor de Partier, der stemte imod, som ser med ikke ringe Sympati paa Grund-tankerne i dette Forslag.

Endelig er der Statsministerens Udtalelser i Genève. Den ærede Ordfører for Venstre var glad ved dem, og den ærede Ordfører for de Konservative var ogsaa glad ved dem. Jeg tror, man kan sige, at det glæder Regeringen i saa høj Grad at have truffet den samlede Stemning i de forskellige Partier ved denne Lejlighed. Nu er det imidlertid saadan, at Ordene er de samme som de, der staar i Indledningspara-graffen til Regeringsforslaget. Det vilde glæde mig, om det kunde faa Følger i Retning af Tilslutning ogsaa dertil, selv om vi stadig maa finde os i at regne med, at der kan være forskellige Meninger om, hvilket Omfang de Midler skal have, som man skal benytte til at løse de Opgaver, der har fundet Udtryk derved.

Ellinger: Jeg ved ikke, til hvilken Bemærkning den højtærede Minister sigter, naar han siger, at ogsaa vi var glade ved Statsministerens Udtalelser i Genève. Jeg havde Lejlighed til i Fjor at udtale mig om

den Tale, som Statsministeren holdt, og sagde, at hvis jeg havde været i Genève og hørt den, vilde jeg virkelig ikke have vidst, hvad jeg skulde sige imod den. Der var egentlig ikke noget at sige imod den, det var saadan underlig Aal og Gelé, man kunde ikke faa Hold paa noget urigtigt. Men der er Forskel paa det og saa at være glad ved Talen.

Den højtærede Udenrigsminister sagde i sin Omtale af de Indberetninger, der foreligger i Udenrigsministeriet, at i alle Lande har man vistnok saadanne udenrigspolitiske Nævn som vort. Det er meget muligt, men jeg tror at kunne sige, at der ikke findes noget Land, hvor man vilde have beholdt i det udenrigspolitiske Nævn Erklæringer, Materiale, der eventuelt kunde faa Betydning for Lovgivningen angaaende Forsvaret, og som man vilde forholde de Mænd, der skal stille Forslag til Tinget, Oplysning om. Som jeg sagde før, er det at drive fuldstændig Gæk med Rigsdagen. Den Betragtning, Ministeren nu vil anlægge, er, at i det udenrigspolitiske Nævn er de forskellige Partier repræsenteret, det er de ogsaa i det Udvalg, vi nedsætter angaaende Forsvarets Ordning, og saa mener den højtærede Minister, at dermed er den Sag afgjort. Det er jo muligt, at de radikale Medlemmer af det udenrigspolitiske Nævn sætter deres Kolleger ind i, hvad de har faaet meddelt. Men det sker ikke hos os; hos os er det umuligt at faa noget som helst at vide om, hvad der er blevet meddelt vore Repræsentanter i det udenrigspolitiske Nævn, fordi der er paalagt dem Tavshedspligt. Hvis denne Tavshedspligt ikke betyder noget, hvis den er saaledes at forstaa, at de meget gerne maa give os andre Meddelelse derom, saa er Sagen naturligvis en helt anden, end vi tidligere har tænkt os. Men saa er det vistnok bedre i Stedet for, at vi faar Oplysninger paa anden Haand, nemlig gennem de paa-gældende, som jo har hørt noget, men som ikke sidder inde med Afskrifter af det, at Udenrigsministeren giver Møde i det om Forsvarets Ordning nedsatte Udvalg og dær forelægger os disse Meddelelser, idet vi alle paatager os en lige saa stor Diskre-tionspligt, som hvis den var blevet fastslaaet ved Lov.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det er en Selvfølge, at jeg meget gerne skal give Møde i det paagældende Udvalg og give alle de samme Oplysninger, som jeg har givet i det tilsvarende Udvalg i Folke-tinget; derimod ikke de Oplysninger, som er givet i det udenrigspolitiske Nævn. Det